

عنوان مقاله:

پژوهشی درباره منع ورود مشرکان به مکه در پرتو آخر مانزل بودن سوره مایده

محل انتشار:

دوفصلنامه مطالعات قرآن و حدیث، دوره 10، شماره 19 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 33

نویسندگان:

امیر احمدنژاد - استادیار گروه علوم قرآن و حدیث دانشگاه اصفهان

زهرا کلباسی - دانشجوی دکتری علوم قرآن و حدیث دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

آیه 28 سوره توبه مهمترین مستمسک حکم منع ورود مشرکان به مساجد و اماکن مقدس از سوی مفسران و فقیهان بوده است. برخی فقیهان دلایل دیگری در اقامه این حکم نیز ارایه کردند که از سوی گروه دیگری از ایشان مورد نقد و رد واقع شده است. آیه 28 توبه نیز، علاوه بر آنکه دلالتی بر نجاست ذاتی غیرمسلمانان ندارد، با آیه 2 مایده که آخرین سوره نازل قرآن است و جواز سفر مشرکان به مکه و لزوم حفظ امنیت آنان را صادر نموده، در تعارض است. واکاوی در سیاق آیات هر دو سوره نشانگر آن است که در سوره توبه تنها مشرکان حربی از ورود به مسجدالحرام منع شده و در سوره مایده جواز ورود مشرکان غیرحربی صادر شده است. از دیگر سو جریان شناسی شکل گیری حکم مشهور منع ورود مشرکان به مساجد در فقه فریقین، نشانگر آن است که این فتوی نخستین بار توسط خلیفه دوم صادر شده که با پیروی عمر بن عبدالعزیز و برخی از خلفای عباسی از فرمان او، به شروط عمریه مشهور گردیده و به تدریج در میان فقهای شیعه و سنی شهرت یافته است.

کلمات کلیدی:

سوره مایده، سوره توبه، مسجد الحرام، مساجد، مشرکان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/834280>

